

*Мись Т. І.,
старший викладач кафедри іноземних мов
Юридичного інституту
Київського національного економічного університету імені Вадима Гетьмана
<https://orcid.org/0009-0000-7582-8214>*

ТЕРМІНИ-ЕПОНІМИ В АНГЛІЙСЬКІЙ ЮРИДИЧНІЙ МОВІ: ЛІНГВІСТИЧНИЙ І ПЕРЕКЛАДАЦЬКИЙ ВИМІР

Анотація. Ця стаття присвячена опису епонімії юридичної термінології. Стаття досліджує природу епонімів у складі англійської юридичної термінології, зосереджуючи увагу на їхній структурі, функціях та перекладацьких особливостях. Автор розглядає епоніми як особливий тип термінів, що слугують інструментом лаконічної номінації складних правових понять. Словникові дефініції епонімів демонструють непослідовність тлумачень цих одиниць різними лексикографами. Наводяться приклади, які підтверджують, що юридичні епоніми в англійській мові є комплексними номінативними структурами, що формують терміни підвищеної складності для сприйняття й розуміння. Для їх перекладу часто необхідна техніка експлікації. Метою дослідження є аналіз семантичних властивостей і структури термінів-епонімів, виявлення їхніх функцій, а також вивчення способів словотворення, через які ці терміни виникають. У дослідженні застосовано описовий метод для пояснення значень епонімів та аналізу їхнього вживання в юридичному дискурсі, етимологічний метод – для з'ясування походження термінів від імен видатних осіб і контекстів їх виникнення, а також метод аналізу термінології – для класифікації епонімів та виявлення спільних рис. За допомогою семантичного аналізу з'ясовано, які саме епоніми використовуються в англомовній юридичній мові та в яких галузях права вони функціонують. Визначено ключові проблеми інтерпретації епонімів в англомовному правовому дискурсі та труднощі перекладу. Новизна дослідження полягає в комплексному підході до класифікації термінів-епонімів із позицій семантики, етимології та правозастосування. Зроблено висновок, що епоніми є продуктивним джерелом поповнення юридичної термінології, а також ефективним засобом скорочення складних номінацій. Проблеми перекладу пов'язані зі складністю пошуку адекватного відповідника. Перспективи подальших досліджень залишаються актуальними через обмежену кількість робіт у цій царині.

Ключові слова: англійська юридична термінологія, одиниці номінації, епоніми, словарні дефініції, техніка експлікації.

Постановка проблеми. Дана стаття присвячена епонімічним найменуванням та термінам-епонімам у юридичній англійській мові. Приклади загальновідомих епонімів різноманітні: «кодекс Наполеона», «суд Лінча» та інші. Численні й суто англійські юридичні терміни-епоніми: Monroe Doctrine – «доктрина Монро», Jackson-Vanik Amendment – «поправка Джексона-Веніка», Morris Plan – «план Морріса» тощо. Незважаючи на активне функціонування епонімів у юридичному дискурсі англійської мови, їх структура, семантика та функціональне

навантаження залишаються недостатньо дослідженими в українській лінгвістичній науці. Проблематика полягає у встановленні чітких критеріїв ідентифікації термінів-епонімів, визначенні їхнього місця у терміносистемі права та виявленні специфіки перекладу, що особливо актуально у міжкультурному правовому спілкуванні.

Корпус юридичних епонімів недостатньо вивчений, хоча низка лінгвістів зверталася до цієї теми в межах ширших лінгвокультурологічних досліджень. Видається очевидним, що багато епонімічних найменувань, у точному сенсі, не належать ані до загальноюридичної лексики, ані до юридичної термінологічної системи, проте вони активно функціонують у різних юридичних контекстах як об'єкти правового аналізу. Така практика використання галузевих епонімічних одиниць помітно розширює склад юридичних термінів-епонімів, що належать до правничого дискурсу. Так, наприклад, термін-епонім Geiger counter – «лічильник Гейгера» та його синонім Geiger-Müller counter – «лічильник Гейгера-Мюллера» можуть зустрічатися не лише в контекстах радіаційної медицини й радіаційної безпеки, але також у численних текстах з екологічного, кримінального та адміністративного права.

Аналіз останніх публікацій. Над проблематикою даного питання працювали такі науковці як: Геращенко Л., Дзюба М., Зарницький М. С., Михайлишин Б. П., Микульчик Р., Gläser R., Todea L. та інші. Епонімічні терміни англійської терміносистеми досліджено у працях М. Осадчук, В. Вахрамєвої, Ю. Костеріної, Г. Бенкендорф, А. Клестер, які досліджували епоніми в німецькій термінології. М. Дзюба, Л. Удовенко, С. Овсейчик, Р. Микульчика писали наукові праці про епоніми в українській термінології. У контексті українського термінотворення варто згадати праці таких дослідників, як Олена Селіванова, Леся Мамчур, Ганна Мацюк та Леся Лисиченко, які досліджують когнітивно-дискурсивні та фразеологічні аспекти термінології. Попри це, феномен термінів-епонімів у вітчизняній правовій терміносистемі практично не представлений, що свідчить про актуальність подальших міждисциплінарних студій у цьому напрямі. Під час написання даної статті я використовувала словники українського видавництва – «Сучасний словник іншомовних слів» та «Словник-довідник сучасної української мови» і словники зарубіжного видавництва – «Black's Law Dictionary» by Garner B. A. та онлайн-словник «Oxford English Dictionary». У процесі дослідження було застосовано описовий, етимологічний та контекстуальний методи, що дозволило проаналізувати значення та функціонування епонімів у юридичній англійській мові. За допомогою семантичного аналізу епонімічних термінів, ми визначити, які саме епоніми вико-

ристовуються в юридичній англійській мові і, конкретно, в якій галузі права. Разом із тим, більшість робіт акцентують увагу переважно на загальнолінгвістичному описі епонімів, тоді як аспекти правової класифікації, контекстуального функціонування та перекладу залишаються фрагментарно висвітленими.

Мета статті – здійснити комплексний аналіз термінів-епонімів в англійській юридичній термінології, виокремити їх семантичні особливості, структурні моделі, функціональне навантаження та проблеми перекладу, з урахуванням міжмовних і міжкультурних розбіжностей.

Виклад основного матеріалу дослідження. Розвиток будь-якої мови тісно пов'язаний з історією того суспільства (ба навіть, може, кількох суспільств), де ця мова існує. З сивої давнини в мовах більшості народів світу починає формуватися особливий пласт лексики – епоніми, які зберігають відомості про богів та героїв, видатних постатей, історичні місця і таке інше. Присутність термінологічних словосполучень, до складу яких входять епоніми, привернули увагу мовознавців ще на початку 50-х років XIX століття, коли з'явилась назва «фамільні терміни», які увіковічують винаходи, відкриття та досягнення вчених і містять їх власні імена [1, с. 68]. У цій статті під епонімією розглядається семантичний процес творення, встановлення етимології та характерних контекстів вживання епонімів у конкретній мові чи дискурсі. Для дослідження характеру проблем перекладу, пов'язаних з епонімією, слід насамперед зрозуміти значення, що передаються епонімами, а також структуру цих лексичних одиниць. Однак, як часто трапляється в лексикографії, словники не завжди, і не у всьому, містять співвідносні дефініції до понять, що визначаються. У сучасному словнику іншомовних слів зазначено: «Епонім – від грец. *εἰρημνος* «що дає назву, дає чомусь своє ім'я»», що відображає традиційне розуміння епоніма, як антропоніма чи його дериватива, наприклад: «Нобелівська премія», «градус Цельсія», тощо [2, с. 404]. Схоже визначення поняття міститься у словнику-довіднику сучасної української мови, що ставить в основу антропонім, що відноситься до конкретних людей, які жили в минулому столітті: «Епоніми – ті, хто дав своє ім'я чомусь винайденому, відкритому, створеному» [3, с. 327]. Наприклад, за М. Дзюбою, під епонімом ми розуміємо «власну назву на позначення конкретного носія імені, від якої утворено спеціальну мовну одиницю», а під «епонімічним терміном – назву, що походить від власного імені або у складі якої воно виступає компонентом» [4, с. 22]. Gläser R., відносить епоніми до словотворчих компонентів термінологічної лексики, що виконує важливі семантичну та прагматичну ролі, виступаючи «атрибутом апелятива спеціального поняття, який підтримує його мотивацію й самотлумачення» [5, с. 28]. Деякі лінгвісти відносять епоніми серед інших термінологічних одиниць до розряду юридичних термінів з культурним компонентом значення. Зокрема, епоніми визначаються, як власні імена, що входять до термінологічних одиниць (терміни та терміноніми), наприклад: «Old Bailey», «Miranda rule». Зауважимо, що лінійне розташування двох зазначених прикладів, які представляють британську правову реальність, «Центральний кримінальний суд» – судовий орган у кримінальних справах, розташований у старовинній будівлі в центрі Лондона, – і американську правову норму, не зовсім виправдано. Перше епонімічне найменування «Old Bailey» – не є термінологічним, оскільки утворено від топоніму по назві лондонської вулиці в Середньовіччя, має багатовікову

історію і кілька синонімів, які не є епонімами, а друге – «Правило у справі Міранди» – утворене від назви реального суду «Supreme Court of the United States». «Міранда проти штату Арізони» (Miranda v. Arizona, 384 U.S. 436 (1966)) і є нормою сучасного американського права [6, с. 761].

В епонімічних найменуваннях, сприйняття антропоніма може не викликати жодних асоціацій чи бути з слабо асоційованим вербальним знаком. Внаслідок цього, переклад антропонімів у складі епонімічних найменувань з великою часткою ймовірності передбачає міні-дослідження прізвища вченого, наприклад: «Friedrich Carl von Savigny's historical school of law – історична школа права Фрідріха Карла фон Савіні». Не менш предметно нелегкими можуть бути епонімічні одиниці юридичної лексики, що містять топонімічні компоненти у своєму складі. Так, для перекладачів-початківців можуть бути не легкі для розуміння перекладацької відповідності в наступних юридично документованих назвах, які не є лінійними, але є історично сформованими: «Nuremberg International Military Tribunal – Нюрнберзький процес», «International Military Tribunal for the Far East – Міжнародний токійський трибунал» та інші.

Питання про переведення власних назв всередині епонімічних одиниць пов'язане зазвичай з трьома основними складовими: впізнаваність власного імені за допомогою встановлення коректної референції, транслітерація власного імені та предметне розуміння епонімічного терміна, як вербального знака. Для аналізу перекладу юридичних термінів-епонімів розглянемо такий приклад. Предметне розуміння американського епонімічного терміну «Jackson-Vanik Amendment – поправка Джексона-Веніка» засноване на знанні двох прізвищ, кожне з яких співвідноситься з одним із сенаторів Конгресу США. Отже, можна розглядати оніми даного терміна як референціально доступні. У цьому сенсі зрозуміліша розширена версія цього епонімічного терміна, що означає – «Обмежувальна торгова поправка Джексона-Веніка». Повне найменування дозволяє одразу «прописати» поправку в комерційному праві, але по суті поняття залишається, як і раніше, не до кінця зрозумілим, оскільки йдеться про міжнародне торгове право в контексті «Угоди СОТ» про державні закупівлі, які поширюються внаслідок цієї поправки лише на ті умови [7, с. 366]. Крім того, розглянемо інші приклади, від історичного епонімічного терміну «суд Лінча» до сучаснішого – «договори Браяна». Так, історичний термін-епонім кримінального та процесуального права «закон Лідфорда» спирається на поняття «суд Лінча». Наведемо словникову статтю з американського тлумачного юридичного словника «Black's Law Dictionary» by Garner, B. A., з якої випливає, що визначення одного терміна-епоніма може включати посилання або безпосередньо спиратися на інші терміни-епоніми. Наприклад, розглянемо три приклади епонімів, які стосуються закону. Перший – «Закон Лідфорда». Історичний термін. Форма, за якої дозволяється спочатку покарати людину, а потім її судити. Термін утворений від назви англійського містечка Лідфорд (Lidford (Lydford)), в якому імовірно було здійснено такий суд [8, с. 1005]. Другий – «Lanham Act». Закон був названий на честь конгресмена Фріца Ланхема, який ініціював його прийняття в 1946 році. Закон регулює федеральну реєстрацію товарних знаків, а також забезпечує правовий захист від недобросовісної конкуренції, фальсифікації та незаконного використання товарних знаків, а також встановлює механізми захисту

брендів і товарних знаків у судовому порядку. Епонім: «Фріц Ланхем» – американський політик, який сприяв створенню закону [9]. Третій – «Hatch-Waxman Act». Закон був названий на честь сенаторів Орріна Гетча та Генрі Ваксмана, які працювали над його розробкою в 1984 році. Закон регулює процес патентування та комерціалізації лікарських засобів в США, зокрема дозволяє компаніям виробляти генеричні аналоги без порушення патентів, після закінчення певного періоду охорони патенту. Закон також стимулює конкуренцію на фармацевтичному ринку, дозволяючи швидше випускати більш доступні ліки. Епонім: «Оррін Гетч та Генрі Ваксман» – сенатори США, які сприяли прийняттю закону [10].

Інший приклад, це термін міжнародного права – «договори Браяна», предметний зміст якого залишиться референційно недоступним для перекладача, який не має знань з історії міжнародного права або досвіду роботи з правознавцями, що спеціалізуються на міжнародному праві та його підгалузі – право міжнародних договорів. Значення цього терміна-епоніма знаходимо у зазначеному раніше, американському тлумачному юридичному словнику «Black's Law Dictionary» by Garner, B. A.: «Договори Брайана». Міжнародне право. Будь-який з 48 міжнародних договорів, зобов'язаних запобігти розв'язанню війни через недотримання країнами-підписантами вимог розглядати будь-які розбіжності у вигляді звернення до постійно діючих комісій з мирного врегулювання. Перший із цих договорів, названий на честь державного секретаря США Вільяма Дженінгса Браяна, був підписаний між Сполученими Штатами та Великобританією в 1914 р. [8, с. 221]. Не менш цікавими, є наступні епоніми, перший – «McNaghten Rule» – це юридичний тест на визначення осудності підсудного. Він виник у Великій Британії у 1843 році після справи Деніела МакНотена, який вбив особу, вважаючи, що на нього полює уряд. Суд визначив, що через психічний розлад він не міг усвідомлювати, що вчиняє злочин [11]. Згідно з цим правилом, особа визнається неосудною, якщо на момент злочину вона: не усвідомлювала характеру і якості свого вчинку, або не знала, що її дії є неправильними через психічну хворобу [8, с. 956]. Другий епонім – «Megan's Law» – це законодавчий акт у США, прийнятий після звалтування та вбивства 7-річної Меган Канка у 1994 році. Закон зобов'язує правоохоронні органи інформувати громадськість про місце проживання осіб, засуджених за сексуальні злочини [12]. Метою є забезпечення безпеки громади та попередження рецидиву. Обидва епоніми відносяться до кримінального права. Третій епонім – «Brady violation» – справа Brady v. Maryland [13]. Порушення з боку обвинувачення, яке не надало захисту докази, що можуть бути виправдальними або зменшити вину підсудного [12]. Значення даного епоніму – таке порушення є підставою для скасування вироку або перегляду справи. Епонім: «Brady» – прізвище підсудного Джона Бреді. Четвертий епонім – «Amber Alert». Названий на честь 9-річної дівчинки Амбер Хагерман, викраденої та вбитої в 1996 році в Техасі [14]. Система термінового сповіщення про зникнення/викрадення дітей, яка дозволяє швидко інформувати громадськість через ЗМІ, дорожні табло, мобільні пристрої тощо [12]. Даний епонім це також акронім «America's Missing: Broadcast Emergency Response», але первинно – ім'я дівчинки. Наведені терміни – яскраві приклади юридичних епонімів, які стали сталими поняттями в правовій практиці США.

Якщо розглядати експлікацію значень епонімів, то наступні описані приклади дозволяють припустити, що переклад бага-

тьох юридичних епонімів, що містять як антропоніми, так і топоніми, потребує техніки експлікації аналогічно до того, як показано на попередньому прикладі з «поправкою Джексона-Веніка». Розглянемо декілька прикладів:

– «Lloyd's agents – агенти корпорації Ллойда», з експлікацією – постачальники інформації, що цікавить страховиків корпорації Ллойдс [15].

– «Washington Headquarters Services – Вашингтонська штабквартира», з експлікацією – військова установа Міністерства оборони США, яка керує збройними силами [15].

– «Gideon v. Wainwright – Справа Gideon v. Wainwright», з експлікацією – право обвинуваченого на адвоката навіть у випадку, коли він не може дозволити собі захисника [16].

– «Drago doctrine – доктрина Драго», з експлікацією – доктрина про неприпустимість втручання у справи іншої держави для стягнення з неї іноземної заборгованості [15].

– «Wagner's law – закон Вагнера», з експлікацією – закон зростання державної діяльності, полягає в тому, що державні витрати зростають зі зростанням національного доходу [17, с. 210].

Усе пізнане людиною отримує від неї своє найменування й тільки так існує в свідомості. Цей процес має назву лінгвізація – «омовлення» світу. Цей процес не може розвиватися без неологізмів. Лінгвісти, які вивчають різні сфери професійної комунікації, констатують зростання неологічної номінації, а епоніми – лексичний пласт, що розвивається, в якому поява неологізмів цілком очікувана. Наведемо два неологізми, які досить швидко стали епонімами-інтернаціоналізмами: «Brexit» та «Megxit». Обидва за своєю структурою – складені слова, утворені шляхом поєднання двох слів з опущенням частини перших лексем – майже повним у «Brexit» і частковим у «Megxit». Епонім-неологізм «Brexit» утворився шляхом «Britain + exit = Brexit», або друга версія – «British + exit = Brexit». Епонім-неологізм «Megxit» утворився шляхом «Megan + exit = Megxit». У першому випадку топонім «Britain/British», у другому – антропонім «Megan» зростаються з англійською лексемою «exit – вихід». Обидва епоніми-неологізми виникли в результаті подій, які викликали великий резонанс у британському суспільстві. Вони пояснюють юридично складні, багатоступінчасті процеси: перший «Brexit» – вихід Великобританії зі складу Європейського Союзу, що розтягнувся через багатоступінчасту координацію економіко-правових питань. Референдум відбувся в червні 2016 року і це стало політичним, економічним та історичним поворотом не лише для Британії, а й для всього континенту [18]. Другий епонім «Megxit» – пов'язаний із виходом 8-го січня 2020 року двох членів Англійської Королівської Сім'ї – принца Гаррі, герцога Сассекський, і Меган, герцогиня Сассекська, зі складу високопоставлених членів, повним складанням їх повноважень та зміною соціального статусу [19]. Обидва терміни міцно закріпились в юридичній лексиці, перший термін вживається в міжнародному праві, другий в сімейному праві. На думку британських та американських оглядачів, подія виходу Великобританії зі складу Європейського Союзу стала серйозним викликом для англійської королівської сім'ї, включаючи розгляд необхідності модернізації інституту монархії [20]. За політичним впливом «Megxit» можна порівняти з «Brexit» з тим, як глибоко цю подію розкололо британське суспільство на два табори – прихильників та противників [19]. Поява розглянутих епонімів-неологізмів наголошує важливість процесів

неологізації в період історичного етапу Великобританії, який пов'язаний з потребою у визначенні нових понять, а також у засобах вираження великого суспільного резонансу на факт їхньої появи. Варто зазначити, що схожих епонімів-неологізмів із суфіксом «-exit» або за аналогією до «Brexit/Megxit» – ціла колекція! Вони з'являються переважно в політичному, культурному або навіть фанатському контексті, часто як іронічні або метафоричні позначення «виходу». Наприклад: «Grexit=Greese + exit» – імовірний вихід Греції з ЄС (активно обговорювався під час боргової кризи у 2010-х роках). «Frexit=France + exit» – гіпотетичний вихід Франції з ЄС. Це слово використовували деякі праві політики у Франції. «Italexit» – вихід Італії з ЄС. Така ідея звучала з боку євроскептичних партій. «Texit=Texas + exit» – ідея виходу штату Техас зі складу США (іноді жартома, іноді серйозно обговорюється в консервативних колах). «Nexit=Netherlands + exit» – ще один варіант гіпотетичного виходу з ЄС [21].

Висновки з дослідження і перспективи подальших пошуків у даному науковому напрямку. Терміни-епоніми є важливим компонентом англійської юридичної термінології, оскільки поєднують лінгвістичну форму з історико-культурним змістом. Проведене дослідження показало, що епоніми сприяють збагаченню правничої терміносистеми, виступаючи продуктивним джерелом її поповнення. Особливістю таких одиниць, утворених від імен науковців, політичних діячів або історичних постатей, є їхня здатність лаконізувати складні юридичні поняття шляхом заміни довгих описових конструкцій короткими й місткими термінами. Семантичний аналіз дозволив визначити, які саме епоніми вживаються в англійській юридичній мові та в яких галузях права вони функціонують. Розглянуті приклади підтверджують складний характер номінації епонімів у юридичних контекстах та демонструють їхню роль у формуванні правничого дискурсу.

Разом з тим, встановлено, що переклад епонімів становить суттєву проблему, зумовлену культурною специфікою та відсутністю усталених відповідників у вітчизняній юридичній термінології. Унаслідок цього процес адаптації таких одиниць у міжмовній комунікації часто ускладнений, а точність перекладу потребує особливої уваги. Перспективи подальших досліджень залишаються актуальними й мають бути спрямовані на розробку перекладацьких стратегій, що дозволять адекватно відтворювати семантичне навантаження епонімів у різних галузях права.

Література:

1. Hrybinyk Y., Halai T. Terminological eponyms in English geodetic terminology: Structural aspect. *Humanities Science Current Issues*, 2021, vol. 7, no. 35, pp. 66–72. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/35-7-11>.
2. Скопненко О. І., Цимбалюк Т. В. (уклад.), Півторак Г. П. (ред.). Сучасний словник іншомовних слів. Київ: Довіра, 2006.
3. Співак Т., Яковенко О. (уклад.). Словник-довідник сучасної української мови. Разом. Окремо. Через дефіс: близько 60 000 слів. Харків: Видавничий дім «Весна», 2009.
4. Дзюба М. Епоніми в українській науковій термінології: автореф. дис. канд. філол. наук. Луцьк: Волинський національний університет ім. Лесі Українки, 2011.
5. Gläser R. Der Eigenname als konstitutives Factor des Fachwortschatzes. Berlin: Linguistische Studien, 1976.
6. Saltzburg S. A., Capra D. J. American criminal procedure: Cases and commentary. 11th ed. St. Paul, MN: West Academic, 2018.

7. Brumley R. H. Jackson–Vanik: Hard facts, bad law? *Boston University International Law Journal*, 1990, vol. 8, no. 2, pp. 363–372.
8. Garner B. A. Black's law dictionary. 9th ed. St. Paul, MN: West Publishing Co., 2009.
9. Lanham Act. The Lanham Act of 1946, 15 U.S.C. §§ 1051 et seq. URL: <https://www.govinfo.gov/content/pkg/USCODE-2019-title15/html/USCODE-2019-title15-chap22.htm> (дата звернення: 22.04.2025).
10. Hatch-Waxman Act. The Drug Price Competition and Patent Term Restoration Act of 1984 (Hatch-Waxman Act), 21 U.S.C. § 355. URL: <https://www.govinfo.gov/content/pkg/USCODE-2019-title21/html/USCODE-2019-title21-chap9-sec355.htm> (дата звернення: 22.04.2025).
11. FindLaw. The M'Naghten rule – insanity defense. [s.l.]: [s.n.], [n.d.]. URL: <https://www.findlaw.com/criminal/criminal-procedure/the-m-naghten-rule-insanity-defense.html> (дата звернення: 22.04.2025).
12. U.S. Department of Justice. Megan's law: Final guidelines for the Jacob Wetterling Crimes Against Children and Sexually Violent Offender Registration Act. 1998. URL: <https://www.ojp.gov> (дата звернення: 22.04.2025).
13. Brady v. Maryland, 373 U.S. 83 (1963). Supreme Court of the United States. URL: <https://supreme.justia.com/cases/federal/us/373/83/> (дата звернення: 22.04.2025).
14. National Center for Missing & Exploited Children. History of the AMBER Alert Program. [6. м.]: [6. в.], [6. p.]. URL: <https://www.missingkids.org/ourwork/amberalert/history> (дата звернення: 22.04.2025).
15. Egbert L. D., Morales M. F. Multilingual law dictionary: English/français/español/deutsch. [S.l.]: [s.n.], 1979.
16. Gideon v. Wainwright, 372 U.S. 335 (1963). Supreme Court of the United States. URL: <https://supreme.justia.com/cases/federal/us/372/335/> (дата звернення: 22.04.2025).
17. Abizadeh S., Gray J. Wagner's law: A pooled time-series, cross-section comparison. *National Tax Journal*, 1985, vol. 38, no. 2, pp. 209–218. DOI: <https://doi.org/10.1086/ntj41792010>.
18. Hall D. 'Breksit' or 'bregzit'? The question that divides a nation. *The Conversation*, 04.07.2017. URL: <https://theconversation.com/breksit-or-bregzit-the-question-that-divides-a-nation-82278> (дата звернення: 22.04.2025).
19. Landler M. Going rogue: Prince Harry and Meghan caught the palace off guard. *The New York Times*, 14.01.2020. URL: <https://www.nytimes.com/2020/01/15/world/europe/harry-meghan-megxit-brex.html> (дата звернення: 22.04.2025).
20. Dymond J. Harry and Meghan drop royal duties and HRH titles. *BBC News*, 18.01.2020. URL: <https://www.bbc.com/news/uk-51163865> (дата звернення: 22.04.2025).
21. Oxford University Press. Brexit. In *Oxford English Dictionary* (online ed.). [6. м.]: [6. в.], [6. p.]. URL: <https://www.oed.com> (дата звернення: 22.04.2025).

Mys T. Eponymous terms in English legal language: a linguistic and translational perspective

Summary. This article is devoted to the study of eponymy in legal terminology. It explores the nature of eponyms within English legal discourse, focusing on their structure, functions, and translation-specific features. The author views eponyms as a particular type of terms that serve as concise designations for complex legal concepts. Dictionary definitions of eponyms reveal inconsistency in their interpretation by different lexicographers. Examples provided demonstrate that legal eponyms in English function as complex nominative structures that form terminological units of increased cognitive difficulty, often requiring explicative techniques for accurate translation.

The aim of the article is to analyze the semantic features and structural composition of eponymous legal terms, to

identify their functions, and to examine the word-formation patterns through which they are created. The research employs a descriptive method to explain the meanings of eponyms and their use in legal English, an etymological method to trace the origin of terms from personal names and historical contexts, and a terminological analysis to classify eponyms and reveal their common features. Semantic analysis is used to determine which eponyms are employed in English legal language and in which branches of law they appear.

The article identifies key challenges in the interpretation of eponyms within English legal discourse and the difficulties

involved in translating them accurately. The novelty of the study lies in its comprehensive approach to the classification of legal eponyms from the perspectives of semantics, etymology, and legal application. It concludes that eponyms enrich legal terminology and represent a productive source for its development, often serving to replace lengthy expressions with more concise terms. Translation issues arise due to the difficulty in finding adequate equivalents. Further research in this area remains relevant due to the limited number of existing studies.

Key words: English legal terminology, nomination units, eponyms, dictionary definitions, explication technique.